

Aşka Fiyat Biçilir mi

– GürhanGürses · 14 Şubat 2013

Sevgili, günün kutlu olsun. Maksat amaç hâsıl olsun. Güne düşen manaya katkı sağlasın. Ticari hayatımıza zenginlik olsun. Kalbi cenazelerimize talkın olsun. Ve içimdeki deruni manaya tezat olsun istedim.

Sevgili gün senindir güya! Külahıma anlat, sevinme boş yere! Ama senin değildir kanımca! Süslenmiş olan vitrinler, camekânlara asılmış olan cazip ilanlar, indirim derken yapılan bindirimler, slogan sözler, âşıkları daha bir âşık eden sihirli hediyeler. 14 Şubat'a kadar el üstünde tutulan sevgililer ve mübarek günleri 15 Şubat'ta kıcına tekme yiyeceklerin günü olur bir anda. Bu kadar çabuk mu unutulur sevenler sevilenler, hesabı hep ödeyenler garibanlar! Aşk pazarı... Parası olmayanların mezarı... Elinde hızar ile bekleyen vitrin sahipleri. Kendi ayaklarıyla celladına giden gözleri kör kulakları sağır dilleri lal olan sevgililer.

Ey sevgili, sana kalbimin ortasından bir dağ suyu berraklığı ve saflığıyla dökülüp gelen şu iç beş satır sözüm ve yıldızların sayısından daha fazla olan sevgimle hitap ediyorum. 14 Şubat niyetine hediye olarak kabul et! Gerçi bugüne karşıyım ama neyse! İstemem kalp cebime koy! Topluma uymak icap eder. Değil mi ki çağdaşız, değil mi ki moderniz! Niyet ettim Allah rızası için yarın ki sevgililer gününü kutlamaya diye bir niyet edilir önce tertemiz. Sonra aşkımızın maddi göstergesinin delili olan hediye verilir bir öpücük karşılığında. Aşk bu kadar ucuza düşmüş ola! Yazık ola, ayıp ola, vah ola, yuh ola!

Ey sevgili, haybeden mesajlarla -ki heybemde sana çok cümle var söylenecek- klişe sözlerle, kalıplaşmış cümlelerle, sakız olmuş dizelerle ve mallaşmış beyinlerle sana hitap edip kalbini fethetmek istemiyorum. Sen bende zamanın üstündesin. Kalbin sadece bir et parçası olmadığını bil öncelikle. Ve beynin gerçekten sadece et olarak var olamayacağını da!

Duygular vardır bir kalpten bir kalbe değen. Gözler vardır bir gözden diğer göze işleyen. Bundan daha tesirli bir şey var mıdır dünyada? Kalbe tek taşla mı gireceksiniz? Bir çift küpeyle mi sesinizi sevgilinin kulağına söyleyeceksiniz? Güzel bir elbiseyle mi onun gözlerine gireceksiniz? Öyleyse yazık size, bu aşk kazık!

Aşkın fiyatı var mıdır? Tek taşla âşık olunur mu mesela? Üç söze tav olunur mu hakeza? Bir apartman topuk ayakkabıya, bir deri çantaya, bir demet çiçeğe, bir baş döndürücü kokuya hasta olunur mu? Bir akşam yemeği, bir akşamsefası sevgililer gününün unutulmaz olması için olmazsa olmazdır. Paranız varsa işlem tamamdır paranız yoksa işiniz haraptır. Kısa devre yapar aşkınız. Yanar gider kalbi kablolarınız. Beyin sigortanız attı mı inanın bedeniniz isyan eder, aklınız almaz olan biteni, kalbiniz zaten darbeyi tam ortasına yemiştir. Aşkın kalbinizde açmış olduğu yer yara olur. Aşkın kalbinize atmış olduğu tekme isabet olur.

Tek taş âşıkları devrinde -bu devrin özelliği gereği -elbette tek güne indirgenmiş belirli günlerimizden olan ve kutlanması farz olarak kabul edilen mübarek sevgililer gününün arifesinde bu yazıyı kaleme alıyorum. Hoş görmek de hoş görmek de sizin elinizde! İsteyen istediği şekilde alsın. Açık büfe aşkların günüdür 14 Şubat! 364 günü bir güne sığdırmanın adıdır. Aşkın günü var mıdır sahi? Sevgililerin günü 1

gün mü olmalıdır? Ah be sevgili! Yan gel yat aşklardan olmasın bizimkisi. Her gün 14 Şubat değilse aşk, o aşk gerçek aşk olur mu acaba? Sevgili, her an 14 Şubat kadar heyecanlı cancanlı değilse mesela o zaman sevgili olmanın bir manası kalır mı?

Ah sevgili! Değerini ne kadar da düşürdüler senin bir bilsen, bir görsen! 14 Şubat diye kıytrıktan bir günü güya sana adadılar ve aşkı budadılar. Buna inanan ise Dostoyevski'nin Budalasıdır. İnsanlar aşkı metalaştırmak için cebinden gelenin fazlasını yapmaya başladı. Aşkın mallaşması karşısında el pençe durdular. Cana gelen mala gelsin gibi bir durum ortaya çıktı. Ve bu malın kimliği, şekli şemali neydi acaba? Gözü paradan gayri bir şey görmeyenlerin günüdür 14 Şubat. Cebi para görmeyenlerin ise yüküdür ne yazık ki!

Sevgiliden sorumlu memur olan âşık ya da sevdalı yüreğinden geleni vermek varken cebinden geleni vermenin hesabındadır. Oysa gelecek olan fatura çok pahalı olacaktır. Sevgilinin değerini yüklemiş olduğumuz eşya vb. hediyeler bir mecburiyetin ürünü olarak kalplerdeki yerini alacaktır. O almış bende almak zorundayım hissi kaç genci zora koymuş, zaten yokta olan halleri daha bir boktan olmuştur. Kalbi olması icap eden sevgi maddi oldu. Ruhi olması icap eden aşk cüzdani oldu.

Ah Sevgili! O kadar doluyum ki! Kızsam bir dert kızmazsam ikinci dert. Aşka beden biçilir mi? Kalıp uydurulur mu? Fiyat biçilir mi? Aşkın değeri üç kuruşa indirgenir mi? Aşk pazarı olmuş 14 Şubat! Bütün kalp dükkânları açık! Çiçekler, elbiseler, takılar, çantalar, ayakkabılar vesaireler çılgın bir günün çılgın ürünleri olarak piyasadaki yerlerini tıka basa aldılar. Kalpleri değil de gözleri tıka basa doldurdular. Tek taşa yüklenmiş olan aşk, kalbe ulaşmanın en kısa yolu olmuş. Tek taşa kaldıysa aşk fazla yaşamaz. Ulvi bir dava olması icap eden kalbi hareketler ticari hareketler olmuş ve aleni sevgiliye yapılan hakaret olmuş. Anlayana tabi ki sözüm.

Sevgili elbette olacak ona en güzel hediyeler elbette alınacaktır. Lakin bu alınacak hediyeler 14 Şubat'ın dışında herhangi bir günde olursa daha bir önemli olacaktır diye düşünüyorum.

Evet, sevginin illa ki bir meta ile ifade edilmesi gerektiğine atfen 14 Şubat kârlı bir gündür aşklarda. İyi bir alışveriştir. Hediyelerin ağırlığına göre aşklar yahut sevgilerde önem arz ediyor. Tek taş alınmışsa o aşk büyük bir aşktır. Bir gül alınmışsa o aşkın kıymeti tartışılır. İnsanların eşyalara yükledikleri manalar onların birbirlerine karşı olan hissiyatını da tesir ediyor. 14 Şubat ne yazık ki aşkın metalaşmasıdır, mallaşmasıdır, somutlaşmasıdır.

Beşeri bir dünyanın aşkı da böyle şaşkın olur a canım!

İlahi olan aşkın kalpleri sarması dileğiyle...